

MALATYA ÇOCUK YUVASI RAPORU

Komisyonumuz önceki çalışma döneminde çocuk haklarına özel bir önem vermiş ve özellikle sokak çocukları, yetiştirme yurtları ve huzurevleri ile ilgili çalışmalar yapmak üzere Komisyon bünyesinde bir çalışma grubu oluşturmuştur. Bu çalışma grubumuz çeşitli çocuk yurtları, huzurevleri ve rehabilitasyon merkezlerinde incelemeler yaparak bir rapor hazırlamışlardır. Ayrıca illerimizin Sosyal Hizmetler İl Müdürleri Komisyonumuza bir çalışma raporu sunmuşlardır. Esasen Komisyonumuz rutin inceleme ve araştırma raporları için gittiği illerimize muhakkak surette bu kurumlarımızı ziyaret ederek incelemelerde bulunmaktadır.

ABD de faaliyette bulunan Uluslar arası Zihinsel Engellilerin Hakları adlı sivil toplum örgütü (Mental Disability Rights International MDRI) tarafından Kapalı Kapılar Ardında: Türkiye'nin Psikiyatri Kurumları, Rehabilitasyon Merkezleri ve Yetimhanelerinde yaşanan İnsan Hakları İhlalleri ismiyle bir rapor yayınlanmıştır. Bu rapor da belirtilen bir kısım tespitler ve iddialar ile görüntüler gerçekten de çok ürperticidir. Bu kuruluşun Başkanı ve raporu hazırlayan Heyet içerisinde bulunan bir kısım kişiler Komisyonumuzu da ziyaret ederek bu raporu vermişler ve kendileriyle görüş alış verişinde bulunulmuştur. Bu rapor Komisyon üyelerimize de dağıtılmıştır. Komisyonumuz bu raporu inceledikten sonra konunun önemine binaen çocuk yurtları, huzurevleri ve rehabilitasyon merkezlerinin bağlı bulunduğu Devlet Bakanı Sayın Nimet ÇUBUKÇU'yu 20.10.2005 tarihinde Komisyonumuza davet ederek bu rapor ve çocuk yurtları, huzurevleri ve rehabilitasyon merkezleri konularında bilgilerine başvurulmuştur. Bu rapor ve toplantı kamuoyumuzda ve basınımızda çok büyük bir yankı yapmıştı.

Ki tam bundan sonra 25.10.2005 tarihinde Malatya Çocuk Yuvasındaki (0-6 yaş) bu üzücü ve ürpertici olay meydana gelmiştir.

Olayın TV ve yazılı basında verilmesini müteakip, toplumumuzda büyük bir infial uyandırmıştır. Bölge milletvekilleri Malatya'ya giderek araştırma yapmışlar; Parlamentoda temsil edilen siyasi partiler araştırma heyetleri kurarak Bölgeye gidip araştırma yapmışlar ve bazı milletvekilleri konuyu TBMM gündemine taşımışlardır. Ayrıca Malatya'ya Sağlık Bakanı ile Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı da gelerek incelemede bulunmuştur.

Ülkemizde yayın yapan ulusal TV kanalları ve yazılı basın hepsinde Malatya'daki 0-6 yaş grubu çocuk yuvasında adeta insanın kanını donduracak işkence, şiddet ve kötü muamele ile ilgili yayınlar Türkiye'yi derinden sarsmıştır. Bu olayı yerinde incelemek üzere, Komisyon ve Heyet Başkanı Nevşehir Milletvekili Mehmet ELKATMIŞ, Komisyon Üyeleri Erzurum Mv. Mücahit DALOĞLU ve Gaziantep Mv. Ahmet YILMAZKAYA'dan oluşan bir Heyet, 29 Ekim 2005 tarihinde THY'nın tarifeli uçağı ile Elazığ'a oradan da karayolu ile Malatya'ya hareket etmiştir. Söz konusu Heyet Malatya'ya varışından itibaren çalışmalarına başlamış olup bu çalışmalarını ikmal ederek 31 Ekim 2005 tarihinde THY'nın tarifeli uçağı ile Malatya'dan Ankara'ya dönmüştür.

YAPILAN ÇALIŞMALAR:

Heyetimiz ilk önce Malatya Valisi Osman Derya KADIOĞLU'nu makamında ziyaret ederek olaylar hakkında bilgi almıştır. Vali, olaydan duyduğu üzüntüyü belirterek İçişleri Bakanlığından iki mülkiye müfettişinin "olayda idarenin kusuru bulunup bulunmadığı hususlarını" ve yine Başbakanlık Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğünden iki müfettişin "olayları incelemek" üzere Malatya'ya gelerek incelemelerine başladıklarını ifade etmiştir. Vali ayrıca çocuk yuvası ve çocuk yurtlarına çok önem verdiğini, buraları ara sıra ziyaret ettiğini, ancak hanımının bu kurumlarla daha fazla ilgilendiğini beyan etmiştir. Ayrıca bu olayları medyanın yoğun bir şekilde vermesinin Malatya'nın imajını

olumsuz etkilediğini de belirtmiştir. Olaya yargının el koyduğunu ve kararı yargının vereceğini ifade etmiştir.

Heyetimiz bilahare Malatya Belediye Başkanı H.Cemal AKIN'ı da makamında ziyaret etmiş ve ilin sorunları hakkında bilgi almıştır.

Yine Heyetimiz Malatya Cumhuriyet Başsavcısını da makamında ziyaret etmiş ve olaylarla ilgili bilgi almıştır. Başsavcı olayın televizyonlardan öğrenilmesini müteakip hemen soruşturma başlattıklarını, soruşturmaların 2005/13.056 ve 2005/13.069 Hazırlık No'lu dosyalarla devam ettiğini beyan etmiştir.

Heyetimiz Malatya Barosunu da ziyaret etmiş, burada Baro Başkanı ve Çocuk Hakları Komisyonu üyesi avukatlarla da görüşmüştür. Baro Başkanı "bu olaydan dolayı bütün milletimiz gibi Malatya halkının da büyük üzüntü duyduğunu, Malatya Barosu bünyesinde oluşturulan Çocuk Hakları Komisyonu kurulduğunu ve bu Komisyondan bazı avukatların mağdurların ve çocukların haklarının korunması için görevlendirildiğini, basının bazı yayınlarının çocuklar üzerinde olumsuz etki yaptığını, bu sorumsuz yayınların sona erdirilmesi için bildiri yayınladıklarını ifade etmiştir.

Heyetimiz ayrıca olayın olduğu (0-6 yaş grubu) Çocuk Yuvası, 7-12 yaş Atatürk Yetiştirme Çocuk Yurdu, 13-18 yaş Kız Yetiştirme Yurdu, 13-18 yaş Erkek Yetiştirme Yurdu ve Huzurevinde de incelemelerde bulunmuştur. Buralarda yaptığımız incelemelerde idarecilerle görüşülerek yapılan çalışmalarla ve olaylarla ilgili bilgilerine başvurulmuştur. Bu yurtlarda ve huzurevinde kalanlarla da (0-6 yaş grubu hariç) bire bir görüşmelerde bulunulmuş, yurtların her yeri gezilerek incelenmiştir.

Heyetimiz Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğünü de ziyaret etmiş ve burada İl Müdür Vekili Dr. Suat YALÇINSOY ile görüşülmüş, olay hakkında bilgisi sorulmuş ve gerekli görülen dokümanlar Heyetimizce incelenerek suretleri alınmıştır.

Heyetimiz Malatya Kapalı Cezaevini de ziyaret ederek incelemelerde bulunmuş, burada Cumhuriyet Başsavcısı, cezaevi savcısı ve cezaevi yöneticileri ve bir kısım tutuklu ve mahkumlarla da görüşülerek cezaevi ve sorunlarıyla ilgili bilgi almıştır.

Cezaevi ziyaretinde Heyetimiz 0-6 yaş grubu çocuk yuvasında görevli olup da olaylarda suçlanan ve halen cezaevinde tutuklu bulunan Fatma İçyer, Naciye (Özçelik) Tatal, Şefika Solmazgül, Elif Biratlı ve Müjgan Kazgan ile görüşülmüş, olaylarla ilgili bilgilerine başvurulmuştur.

Heyetimiz olaylarda ihmal ile suçlanan ve açığa alınanlar Sosyal Hizmetler İl Müdürü Yakup GÜLER ile olayın olduğu Çocuk Yuvası Müdürü Niyazi Yıldız'la ikamet ettiğimiz Öğretmenevinde ayrı ayrı görüşülerek ifadelerine başvurulmuştur.

Heyetimiz 0-6 yaş grubu çocuk yuvasındaki incelemeleri sırasında görüşme talebinde bulunan yuvada kalan Şevval ve Cebraile Felek isimli çocukların annesi Nuran Felek ile de görüşerek şikayetlerini dinlemiştir. Çocukların kurumdaki şahsi dosyalarının incelenmesinde şikayet konularının doğru olmadığı görülmüştür.

Keza Heyetimiz bir kısım halkla da temasa geçmiş ve olaylar hakkında bilgi ve görüşlerini sormuştur. Görüştüğümüz kişiler Malatya halkının bu olaydan dolayı çok üzüldüğünü; olayların Malatya'nın ismini zedelediğini ve sorumluların en ağır şekilde cezalandırılacaklarına inandıklarını ifade etmişlerdir.

OLAYLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Malatya Çocuk Yuvasında (0-6 yaş grubu) olan olaylar televizyonlar ve basında görüntülü olarak yayınlanmıştır.

Dinlediğimiz başta Vali ve Sosyal Hizmetler İl Müdürü ve Çocuk Yuvasının Müdürü ve olaylardan dolayı suçlanarak tutuklanan kişiler "görüntüleri yayınlanan bu olayları inkar etmenin mümkün olmadığını ve bu olayların insanlık dışı olaylar olduğunu" beyan etmişlerdir. Yalnız olaylarda suçlanarak tutuklanan Fatma İçyer, Naciye (Özçelik) Tatal,

Şefika Solmazgül, Elif Biratlı ve Müjgan Kazgan isimli kadınlar “bu olayı kendilerinin yapmadıklarını, suçsuz olduklarını” beyan etmişlerdir. Tutuklu Şefika Solmazgül isimli kadın ise “kendisinin üst üste iki gün 24 saat görev yaptığını, 30-40 çocuğa baktığını, aynı anda bu kadar çocuğa bakmasının imkansız olduğunu, örneğin çocukların banyosunu yaptırdığında, banyosunu yaptırdığı çocuğun üstünü de kendisinin giydirmek zorunda kaldığını, halbuki bunun öğretmenin görevi olduğunu, başkasının görevini yapmadığından görevlerin de kendisi tarafından yapıldığını, bir çocuğun üstünü giydirirken diğer çocukların birbirlerinin üzerine sıcak su döktüklerini ve o çocuğun haşlandığını, bu çocuğun üzerine soğuk su döktüğünü, kesinlikle sıcak suyu kendisinin dökmediğini, ancak TV görüntülerinde sanki sıcak suyu çocuğun üzerine kendisinin dökerek çocuğun haşlanmasına sebep olduğu şeklinde gösterildiğini, bunun doğru olmadığını, çocuğun üzerine kapıyı da kilitlemediğini, bunun bir kamera oyunu olduğunu, çocukların yaramazlığı ve aşırı yorgunluktan dolayı sinirlerine hakim olamayarak çocukları dövdüğünü ve bu görüntülerin doğru olduğunu, çok pişman olduğunu, esasen diğer görevlilerin de çocukları her zaman dövdüklerini, ancak sadece kendisinin suçlandığını beyan etmiştir. Tutuklu diğer bayanlar ise kendilerinin çocukları dövmediklerini, ancak çalışma koşullarının çok kötü olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca tutuklu bütün bayanlar medyanın tutumundan şikayet ederek medyanın “evlerinin önünde adeta karargah kurarak çoluk-çocuklarını taciz ettiklerini, çocuklarının ve ailelerinin psikolojik travma geçirdiklerini ve medyanın bu taciz edici tutumundan dolayı çocuklarının okula dahi gidemediklerini” söylemişlerdir.

Heyetimizin ifadesine başvurduğu Sosyal Hizmetler İl Müdürü Yakup Güler ifadesinde: “kendisinin 30 yıllık kamu görevlisi olup 1996 tarihinden beri aynı kurumda çalıştığını, 15 Nisan 2004 tarihinden itibaren de İl Müdürü olarak görev yaptığını, bu süre içerisinde hiçbir olumsuz davranışı olmadığını, ceza almadığını” ifade etmiştir. Kendisine bağlı kurumları devamlı surette denetlediğini ve görevini eksiksiz yerine getirdiğine inandığını belirtmiştir. Olayın meydana geldiği (0-6 yaş grubu) Çocuk Yuvasının Müdürü Niyazi Yıldız’ın 2002 yılında bir trafik kazası yaptığını, bu kazada eşi ve kızının vefat ettiğini, kendisinin de ağır şekilde yaralandığını ve bu nedenle de psikolojik sıkıntısı olduğunu, bu nedenle de görevinden istifa ettiğini, istifa dilekçesini Genel Müdürlüğe hemen gönderdiğini, ancak sonradan istifadan vazgeçtiğini söylemiştir. Kendisinin yapılan şikayetleri hemen işleme koyduğunu bu konuda bir çok örnekler olduğunu anlatmış, dolayısıyla bu olaydan dolayı çok üzülüğünü ancak kendisinin suçsuz olduğunu ifade etmiştir.

Ifadesine başvurduğumuz (0-6 yaş grubu) Çocuk Yuvası Müdürü Niyazi Yıldız yüksek okul mezunu olduğunu, 1982 yılında göreve başladığını ve 1996 yılında olay konusu yuvaya müdür olarak tayin edildiğini, mesai mefhumuna bağlı kalmaksızın gece-gündüz demeden hizmet ettiğini, bu nedenle de çocukların kendisine baba diye hitap ettiklerini, olayın geçtiği günlerde izinli olduğunu, kendisinin çocuklara kötü muamele edildiğini görmediğini ve duymadığını, bu yönde de bir şikayet gelmediğini, 2002 yılında bir trafik kazası yaptığını, eşi ve çocuğunu kaybettiğini, kendisinin yaralandığını ve müddet evvel yeniden evlendiğini bu nedenle bir müddettir gece teftişlerini yapamadığını ve olaydan dolayı çok üzülüğünü beyan etmiştir.

Başında “bu yurtlarda özel hizmet alımı şeklinde çalışan geçici personelin çok düşük ücretlerle çalıştırıldığını, hatta ücretlerinin ödenmediğini, İl Müdürü ve Yuva Müdürünün partizan nedenlerle bu göreve getirildiğini, göreve aslında layık olmadıklarını, Gülay Bayram isimli kadının bir TV kanalında Çocuk Yuvasında ve Erkek Yetiştirme Yurdunda kalan çocuklarına sarkıntılık ve tecavüz girişiminde bulunduğu gibi bir çok iddialar yer almıştır. Belirtilen bu iddialar da Heyetimizce incelenmiştir.

İNCELEMELERİMİZ NETİCESİNDE:

Gülay Bayram'ın TV'deki ifadesinde geçen iddiaların doğru olmadığı görülmüştür. Çünkü: Malatya Cumhuriyet Başsavcılığının sevki üzerine Malatya Adli Tıp Kurumu Şube Müdürlüğü çocukların bakire olduğunu ve fiili livata izine rastlanılmadığını belirten rapor vermiştir. Esasen Gülay Bayram buna inanmadığını, ancak TV kamerasını görünce böyle konuştuğunu müfettişe verdiği ifade de belirtmiştir. Kaldı ki Malatya Devlet Hastanesi Baştabipliğinin 28.10.2005 tarih ve 817 nolu raporu ile bu kişinin psikolojik bozukluk olduğu ve bu durumun düşünce bozulmasına neden olan bir hastalık ile hasta olduğuna karar verilmiştir. Böylelikle bu iddiaların doğru olmadığı görülmüştür.

Yine maaş bordroları üzerinde yaptığımız incelemelerde hizmet alımı şeklinde geçici personel olarak çalışanların 431.35 YTL ücret aldıkları ve bu ücretlerinin de Family Finans Kurumu Malatya Şubesinde isimlerine açılan bir hesaba işverenleri tarafından yatırılarak dekontlarının ilgili idareye ibraz edildiği görülmekle bu iddiaların da doğru olmadığı görülmüştür.

Keza Sosyal Hizmetler ve Yuva Müdürlerinin yetersiz oldukları ve partizan nedenlerle o makamlara atandıkları hususu da Heyetimizce incelenmiştir. Yukarıda da belirtildiği gibi İl Müdürü Yakup Güler'in Sosyal Bilgiler öğretmeni olduğu, 30 yıllık kamu görevlisi ve 19 yıllık idareci olduğu 1996 yılından beri aynı müdürlükte çeşitli görevlerde çalıştığı ve bu göreve 2004 yılında atandığı, Yuva Müdürü Niyazi Yıldız'ın ise öğretmen olup 1981 yılı başında öğretmenliğe başladığı yuvada 15 yıldır çalıştığı ve Yuva Müdürlüğünde 1990 yılında Müdür Yardımcısı ve 1996 yılında da Müdür olarak atandığı görülmüştür. Her iki müdürün de sicillerinde ceza almadıkları ve dolayısıyla her iki müdür haklarındaki iddiaların doğru olmadığı görülmüştür.

İncelediğimiz 7-12 yaş Atatürk Yetiştirme Çocuk Yurdu, 13-18 yaş Kız ve Erkek Yurtları ile Huzurevinin fiziki mekan olarak uygun olduğu ve bu yurtlarda birkaç yıl içerisinde yapılan tadilatlarla oda sistemine geçildiği; hatta 13-18 yaş Kız Yetiştirme Yurdunda tadilat inşaatlarının kademeli olarak devam ettiği, temizlik ve bakımın iyi olduğu görülmüştür. Bu yurtlar da uzman personele ihtiyaç vardır. (psikolog, öğretmen, sosyal hizmet uzmanı gibi.)

Olayın olduğu Çocuk Yuvasının (0-6 yaş) fiziki mekan olarak çok yetersiz olduğu görülmüştür. Nitekim İl Müdürlüğünce yeni ek bina yapımı için ödenek talebinde bulunmuş ve Genel Müdürlüğünce 152.000 YTL ödenek gönderilmiştir. Bunun üzerine yapılacak yeni ilave bina için plan tadilatı için Belediye Başkanlığına, yapılacak ek binanın planı için de Bayındırlık ve İskan İl Müdürlüğüne başvurulmuş ancak prosedür tamamlanamadığı için inşaat başlanamamıştır. Bu Çocuk Yuvasının personel durumu da yeterli değildir. Özellikle Müdür Yardımcısı bulunmamaktadır, psikolog yoktur. Diğer personel de sayı itibarıyla yeterli değildir. Özellikle hizmet alımı şeklinde istihdam edilen geçici personel niteliksizdir. Bakıcı anne olarak görevlendirilen kişiler genellikle ilköğretim mezunudur veya sadece okur-yazardır. Bakıcı anne olarak görevlendirilen geçici personelin statüsü ve görevleri 07.01.1999 tarihli Çocuk Yuvaları Yönetmeliğinde belirtilmediği gibi SHÇEK Genel Müdürlüğü Özel Hizmet Alımı Teknik Şartnamesinde de bu konuda hiçbir şart konulmamıştır. Bu durum çok büyük bir eksikliklerdir. Halbuki bu çocukların özel bir bakım ve ihtimama ihtiyaçları vardır. Bu da ancak yeterli ve nitelikli uzman personelle sağlanabilir. Eleman alımında bu hususlara riayet edilip ihale şartnamesinin buna göre tanzimi gerekir.

Ayrıca bu yurttaki bir kısım özürlü ve özel bakıma ihtiyacı bulunan çocuk da bulunmaktadır. Hiçbir özürü ve hastalığı bulunmayan çocuklarla bu özürlü ve özel bakıma ihtiyacı bulunan çocukların aynı mekanda kalmaları son derece mahzurludur. Nitekim özürlü bir çocuğa diğer çocukların kötü muamele ve sarkıntılık yaptıkları ifade edilmiştir.

Çocuk Esirgeme Kurumu 1921 yılında Atatürk tarafından kurulan önemli bir Kurumumuzdur.

Bu Kurumumuz Cumhuriyet Döneminde büyük fonksiyonlar icra etmiştir. Ancak sonradan bu kurum ihmal edilmiştir. Son yıllarda aile yapımızda meydana gelen bozulmalar, deprem gibi tabii afetler, geçim şartlarının ağırlaşması gibi nedenlerle bu kuruma büyük görevler düşmüştür. Yine nüfusumuzun % 12 gibi bir kısmının özürlü olduğu dikkate alındığında rehabilitasyon merkezlerine çok büyük bir ihtiyaç doğmuştur. Maalesef bu kurumlarımız ihtiyaca cevap verememektedir.

Bunun yanında bu konulardaki yasal başlıklar da bulunmaktadır. Nitekim bu konularda bir çok yasalar çıkarılmıştır:

3.7.2005 tarih ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu,

14.1.2004 tarih ve 5049 sayılı Çocukların korunması ile ilgili uluslar arası sözleşme,

10.11.2004 tarih ve 5256 sayılı Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri hakkında Kanun,

1.7.2005 tarih ve 5378 sayılı Özürlüler ve Bazı Kanun ve KHK de değişiklik yapılması hakkında Kanun gibi.

Yine son birkaç yıl içerisinde klasik yurt sisteminden oda sistemi yurtlara geçilmiştir. Ayrıca çocuğun ailesinin maddi olarak desteklenmesi suretiyle aile destekli bakım, evde bakım, mobil bakım gibi sistemlere geçildiği görülmüş ve bu konularda kamu tekeli de ortadan kaldırılmıştır. Bunlar çok olumlu gelişmelerdir. Ancak yapılacak daha çok iş olduğu da bir gerçektir. Keza bu kuruluşlarımızın personel eksikliği de çok fazladır. Acilen nitelikli personel açığının giderilmesi gerektiği düşüncesindeyiz. Çünkü; yurtlarda 1 sosyal hizmet uzmanına 44 çocuk, 1 bakıcı anneye 16 çocuk düştüğü, hatta hastalanan çocuğun hastaneye kaldırılması durumunda bakıcı annenin hasta çocuğa refakat ettiği düşünülürse bir bakıcı annenin 40'a yakın çocuğa bakmak zorunda olduğu görülmektedir. (Malatya Çocuk Yuvasında olduğu gibi.)

Çocuk yuvalarının toplam kapasitesi 8.736 olduğu halde, yuvalarda 9.935 çocuk barındırıldığı, yetiştirme yurtlarının toplam kapasitesinin 8.853 olmasına rağmen bu yurtlarda 10.242 kişinin barındığı, binlercesinin de sırada beklediği görülmektedir.

Yine ülkemizdeki 69 rehabilitasyon merkezinde 2.651 yatılı, 2.232 si gündüzlü olmak üzere 4.883 özürlü kişiye hizmet verildiği, 2000 i çocuk olmak üzere 4.169 özürlü insanımızın sırada beklediği görülmektedir. Nüfusumuzun %12'den fazlasının özürlü olduğu düşünüldüğünde bir çok insanımızın da çeşitli nedenlerle müracaat etmedikleri göz önüne alındığında durumun vehameti ortaya çıkmaktadır.

Keza nüfusumuzun %7.14'ünü oluşturan 60 yaş ve üzeri yaşlılarımıza 66 huzurevi ile hizmet verildiği ve ancak 5.518 yaşlı vatandaşımız huzurevinde kalmaktadır. Aile hayatımızdaki gevşeme dikkate alındığında yeni huzurevlerine ihtiyaç olduğu açıktır.

TESBİT VE ÖNERİLER:

1. Öncelikle çocuk yurtları ve yuvaları ile rehabilitasyon merkezleri ve huzurevlerinin sayılarının artırılması gerekmektedir. Fiziki şartları yetersiz olan bu kurumların acilen yeterli hale getirilmesi.
2. Çocukların öncelikle ailelerinin yanında kalmaları veya aile ortamında kalmaları projelerine öncelik verilmesi.
3. Çocuk yurtları, yuvaları ve rehabilitasyon merkezlerindeki personelin sayısal ve nitelik itibarıyla yeterli hale getirilmesi. Hizmet alımı şeklinde personel istihdamında, istihdam edilecek personelin alımında nitelikli personel alınması; ihale şartnamelerinde personelin vasıflarının belirlenmesi.
4. Uzman personelin yapacağı hizmetlerin niteliksiz personele yaptırılmaması ve görev tanımının günümüz şartlarına göre yeniden yönetmelikle düzenlenmesi.

5. İstihdam edilen personelin çalışma şartları ve saatlerinin insan haklarına uygun olarak düzenlenmesi.
6. Kurumlardaki denetimlerin daha ciddi ve sistemli olarak yerine getirilmesi.
7. Bu kuruluşlarımızdaki sosyal aktivitelerin artırılması için gereken imkanların sağlanması.
8. Bu kurumlarımızda halkımızın ve sivil toplum örgütlerinin daha fazla maddi ve manevi katkısının sağlanması için çalışılması ve bozulan kurum imajlarının düzeltilmesi.

Mehmet ELKATMIŞ
Nevşehir Mv.

Mücahit DALOĞLU
Erzurum Mv.

Ahmet YILMAZKAYA
Gaziantep Mv.